

Associació de Propietaris i Veïns de la Floresta Pearson

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Plaça d'Aiguallonga, número 1
Emplaçament: La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.44359697522
Longitud: 2.079269883207
UTM Est (X): 423086
UTM Nord (Y): 4588412

Classificació

Número de fitxa: 08205 - 821
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle: XX
Any: 1930 -1934
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Sant Cugat del Vallès
Fitxes associades:
[Casa Manau](#)
Autoria de la fitxa: Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dc., 31/01/2024 - 14:04

Descripció

Edifici d'estil eclèctic que acull la seu de l'Associació de Propietaris i Veïns de la Floresta Pearson. Està situat en una petita plaça amb diferents nivells, i consta d'un cos principal de planta baixa rectangular i un altre cos annex situat a una planta semisoterrada, perpendicular a l'edificació principal. La coberta és amb terrat pla.

A la façana del cos principal, de simetria ben definida i regular, hi trobem un portal central, amb un arc de mig punt i una porta de doble fulla, de fusta i vidre, emmarcada per dues pilastres adossades decorades amb un relleu en forma d'orla. La porta està protegida per una teuladeta a tres vessants, amb teula àrab i arquitrans al ràfec. A cada costat presenta dues finestres horitzontals de fusta i vidre, amb ampit sobresortint i compartit i porticons a l'interior. La façana és arrebossada i està resseguida amb una motllura situada al nivell de la teuladeta. Sota el ràfec hi ha un fris motllurat, amb espiralls de ventilació ceràmics i, al centre, una inscripció que diu: "Associació de Propietaris i Veïns de la Floresta Pearson". El coronament és format per una filada de teules àrabs i una barana amb gelosies entre pilastres. Les gelosies són fetes amb quatre filades de teula àrab.

A l'esquerra, i continuant amb la mateixa pauta arquitectònica, la façana principal fa una lleugera endinsada que correspon amb el lateral del volum que se situa al semisoterrani.

L'accés a aquest cos annex es fa per un pas que se situa pel límit oest de la finca. Es tracta d'un volum longitudinal que acaba en un porxo. La seva façana, al sector corresponent als baixos, construïts el 1930, està rematada per una cornisa i dues pilastres encoixinades de capitell dòric. Les obertures, porta central i dues finestres simètriques a cada costat, a les llindes segueixen la forma d'un arc rebaixat. Aquesta composició havia de replicar-se al costat esquerre, però va quedar sense acabar (manca una finestra). La façana continua amb una sèrie d'obertures que responen als requisits funcionals interiors que no segueixen cap patró estilístic i que van ser executades a diferents èpoques.

Observacions:

A la façana, hi ha encastada una placa en forma de rombe amb la inscripció següent: "*Associació de Propietaris i Veïns de la Floresta Pearson 1919-2019. Centenari de la Constitució de la Colònia la Floresta Pearson i de l'Associació. Setembre de 2019. Ajuntament de Sant Cugat del Vallès*".

Història

Tal com indica la placa commemorativa, l'Associació de Propietaris i Veïns de la Floresta Pearson es va constituir l'any 1919, i el 2019 va celebrar el seu centenari.

La primera pedra per a la construcció del Local Social es va col·locar el 25 de juliol de 1929, durant la Festa Major. Al mateix acte es col·loca també la primera pedra de la Capella de Sant Pere, ubicada al davant del local. Els terrenys van ser donats per Àngela Planas. Les obres van començar pels baixos amb la direcció tècnica de Cayetano Tarruell i el 15 de maig de 1930, en aquest espai, queda instal·lada la Central Telefònica amb 30 línies.

El projecte del local es va plantejar construir-lo en tres etapes: la primera correspondria al cos de l'edifici principal, la segona a la continuació del semisoterrani i la tercera a una sala - teatre que ocuparia l'actual pati posterior. Es van arribar a fer les dues primeres. El local se'n va inaugurar el 1934. Anteriorment, les reunions es feien als domicilis particulars dels associats, tant a la Floresta com a Barcelona.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta)

Bibliografia

ARRUGA, Claudia; VERNET, Aram (2023). *La Floresta (Pearson) desapareguda*. Editorial Efadós SL.

ARRUGA, Clàudia (2024). "90 anys del local social de l'Associació". *Tot Sant Cugat*, número 1923, del 31 de maig al 6 de juny de 2024, p.42.

